

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2795.

דין ודברים שנטען: בתי שתחי', יש לה בעליית הגג בביתה (במרפסת פתוחה), בריכה לילדים.

השבוע הם פתחו את הבריכה והזמינו גם את הבני דודים הגרים בסמוך. השמחה היתה עד השמים וקולות הצהלה גם כן. יש להם שכנים שיש להם איתם קיר משותף. הם הגיבו בזעם. מה זה כל הצרחות האלה? אנחנו לא שומעים את עצמנו בבית. נא להפסיק עם זה.

איך אפשר להגיד היום להפסיק, כאשר הילדים נמצאים בבית בעל כרחם והם במתח כל היום וזה עושה להם פורקן? אבל בר מן דין. וכי שכן יכול להתלונן על רעש ומדובר לא בשעות הלילה, אלא בשעות צהרים ואחר הצהרים או לפנה"צ.

אפי' טענת "איני יכול לישן מקול הפטיש ומקול הרחיים" לא מתקבלת, אז צעקות ילדים כן? האם יש מי שאומר, שדוקא קול פטיש ורחיים, שזה מלאכתו ופרנסתו של הבית אי אפשר לעכב, אבל כשעושה משהו מרעיש להנאת עצמו כן אפשר לעכב?

ועוד שאלה: גם אם נאמר שלא יכול לעכב את בני הבית, האם יוכל לעכב, מסיבה שבאים בני דודים שלא גרים בבית הזה? האם זה דומה ל"קול הנכנסים והיוצאים" שכן אפשר לעכב, או דוקא שם, משום שפתח עסק בבית זה בעיה, אבל כאן מדובר באורחים שהם גם בני דודים.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה::
שכן יכול להתנגד לרעש למשל לחולי הראש כמ"ש הריב"ש בסימן
קצו ונפסק ברמ"א בסי' קנה סעיף ט ובסי' קנו סעי' ב. ועפת"ש
שם סק"ב בשם הלבוש, ובלשון הערוה"ש שהביאו בסעיף ה, ששונה
בתים סמוכים שהם שכנים דא"א לתבוע שיפסיק רעש אבל בתים
משותפים במקום שגרים קרוב מדי זה על דעת שלא ירעישו באופן
שאין הדעת סובלת.

וטענת קול פטיש וקול ריחיים, כתוב להדיא במחבר שזה אחרי
שהחזיק בהם, ולא בפעם הראשונה שמרעיש עם פטיש וריחיים
והשכן מיד מתנגד. וגם מובא בנו"כ שם שמי שהחזיק בקול פטיש
מסויים לא יכול לעשות רעש חזק יותר שלא החזיק בו. וה"נ לרעש
של ילדים בבריכה, שאין דומה רעש רגיל של משפחה אחת, לרעש
מכופל של ילדי משפחה נוספת יחד.

מצד שזה פרנסתו, נכון, יש כן שפירשו כך בנו"כ על הדף עיי"ש.
וממילא על בריכה שאינה פרנסה לא נאמר ההיתר לאותה דעה.

ועוד דבר חשוב, בסי' קסא סעיף ה מוכח שההיתר הוא מה שדרך
המקום. וה"נ ברעש בבנין מגורים ומרפסות ההיתר הוא מה שהדרך
של כולם במגורים ומרפסות. ומה שאין לרוב הגרים בשכונה
(בריכה במרפסת) אי"ז בכלל ההיתר.